

Comunicat de posicionament transversal de les associacions de les arts escèniques

Associacions representatives dels sectors de les arts escèniques treballem de manera conjunta per unir i amplificar el missatge respecte a la situació que les professionals de les arts escèniques estem vivint.

Som plenament conscients que la situació és traumàtica i fins i tot tràgica per a moltes persones, però també ho és així per moltes de les nostres companyes.

L'economia de la cultura ja estava malmesa abans de la crisi del COVID19 i ha rebut els impactes de la crisi abans que ningú, amb la **suspensió d'activitats culturals des del primer dia**. Tampoc sabem quina durada tindrà això, pensem que serà una aturada de gravíssimes conseqüències per a la cultura a nivell econòmic i social i serem dels últims sectors en recuperar la normalitat, ja que en les nostres pràctiques necessitem contacte i públic.

L'estudi del 2006 de la [Fundación AISGE](#) ens ajuda a posar en context la situació dels i les artistes més enllà d'aquesta crisi. El 90% dels intèrprets no arriba a ser mileurista, un terç té ingressos inferiors al llindar de la pobresa, gairebé la meitat necessita feines complementàries... i tot això afecta en major mesura als joves i a les dones. Si agafem més xifres del mateix estudi tenim que dels actors, ballarins i artistes de circ que sí treballen (43%), més de la meitat no supera els 3.000 euros d'ingressos anuals.

A l'estudi del CONCA en què es fa un recull de les [36 propostes](#) per a la millora de la condició professional en el món de la cultura, també veiem dades similars: pel que fa al nivell d'ingressos bruts anuals, el 33% percep entre 12.000 euros i 25.000 euros; el 27%, de 6.000 a 12.000 euros; el 25%, menys de 6.000 euros, i el 16%, més de 25.000 euros.

I és que el sector artístic és més proper a la precarietat del que fins i tot nosaltres volem entendre o fer veure.

Les associacions d'arts escèniques estem anunciant que es perdrà el 80% de la facturació, sobretot d'aquelles que treballen principalment durant la primavera i l'estiu. Xifres que seran molt similars amb les de treballadores i treballadors del sector turístic, amb qui compartim dèficits laborals estructurals i d'intermitència i que estan fora del sistema de prestacions, pensat pel món de la feina estable... Molts artistes no són autònoms, ni estan contractats i molts d'altres no han pogut mai accedir al mercat malgrat no han deixat mai el seu entusiasme.

Ens trobem des de fa dues setmanes dia rere dia des de les diferents associacions i entitats de sector cultural sofisticant les demandes econòmiques i administratives cap a les diferents administracions i cada dia que passa ens trobem amb mesures que només parlen de finançament, crèdit i endeutament...

Per totes aquestes raons, cada cop més des del sector artístic estem preocupats. Aquesta aturada no només significa anul·lació de dates d'actuació. Aquesta aturada pot significar la mort d'una bona part de projectes, produccions, iniciatives i propostes artístiques, en la seva majoria de la gent més jove o amb menys contactes, influències i suport mediàtic, que veurà com es perd tot el seu esforç.

Per això, i amb l'intent de ser clars i pensant en un horitzó de llarga durada, els sectors de les arts escèniques volem fer un moviment transversal, posant al centre les persones. Amb la necessitat de prendre un posicionament que conflueixi amb les necessitats de la societat en general, sent conscients que la crisi és global i estructural, però mantenint i visibilitzant les especificitats i fragilitats concretes del nostre sector, amb el desig de mantenir el nostre treball, què és el nostre mode de vida.

Les associacions signants demanem:

1. Garantir la supervivència de totes les persones respecte a les seves necessitats vitals a través d'una **Renda Bàsica Universal**

2. Manteniment de les estructures responsables de les activitats: empreses, cooperatives, associacions, companyies, sales d'entrenament i de creació, escoles i espais d'exhibició.

3. Creació d'un **Pla de Recuperació Cultural** a llarg termini bastat en la idea indiscutible que la cultura és tot allò que ens cohesionem com a societat. Aquest Pla s'ha de poder desenvolupar de manera radial, recuperant tot allò que pugui haver quedat malmès. Aquest pla ha d'anar molt més enllà de l'aspecte econòmic.

Renda bàsica universal

Amb l'actual crisi el que s'està demanant és la posada en pràctica de la renda bàsica de quarantena que si no és una proposta tant transformadora com la [Renda Bàsica Universal](#) si seria una mesura diametralment oposada al laberint burocràtic i sectorialitzant en el qual els governs estatal i autonòmics ens estan dirigint.

Qualsevol pot veure que les mesures universals surten molt més a compte, amb menor complicació administrativa i amb més consens social i aliances per aconseguir-les. Fins i tot el CONCa a través [del seu últim comunicat](#) també hi fa esment, articulant una proposta en clau de sector cultural que creiem que s'ha d'ampliar a totes les ciutadanes.

En qualsevol cas no hem d'esperar les mateixes solucions que es van donar a l'anterior crisi.

Manteniment d'estructures

Una renda bàsica ofereix la possibilitat de mantenir un ecosistema cultural latent a l'espera d'una recuperació periòdica i planificada per restablir la cultura com un valor essencial, tal i com diuen els documents que es comparteixen des de les administracions, però cal atendre a les estructures perquè no sucumbeixin, en especial aquelles que són aglutinadores, perquè mantinguin la seva activitat. Cal ajudar-les també amb tota la bateria de propostes administratives que uns i altres hem plantejat: Flexibilitzar les subvencions, supressió de l'Iva cultural, ajuda en lucre cessant...

Cal tenir en compte que la tasca de les artistes es sosté també gràcies a la feina d'altres professionals. El manteniment d'aquestes estructures també els implica ja que en el nostre sector, com a qualsevol, som interdependents.

Pla de recuperació cultural

En aquests moments en els quals la cultura es comparteix de manera gratuïta a través de les xarxes, sigui per raons de compromís, generositat, convenciment que això és el que està a les nostres mans per alleugerir el temps de confinament, sigui per posicionament de marca o per no perdre visibilitat respecte a la pressió del mercat i la competència... volem recordar que això és la força de treball de les artistes. I que treballem amb material sensible, pensament i emocions.

Recordem, com hem dit al principi, la nostra necessitat de públic, contacte i creació en col·lectiu. També volem posar el focus en aquells processos de creació que s'han quedat aturats i en els que s'estan mantenint a distància amb entusiasme, necessitat i esperança que tot torni a com era abans, però que també estan assumint dèficits emocionals que es veuran reflectits en aquests processos. Quan podrem tornar a ballar juntes?

Per poder fer-ho quan abans millor i amb els cossos de tothom sans i amb ganes, necessitem interlocutors a l'alçada que, més enllà de les paraules grandiloqüents sobre la importància que té la cultura en les nostres vides, puguin estructurar discursos i planificacions de cara a aquells que finalment prenen les decisions i els fets.

APCC- Associació de Professionals de Circ de Catalunya

AADPC - Associació d'Actors i Directors Professionals de Catalunya

TTP - Associació Professional de Teatre per a Tots els Públics

APGC- Associació Professional de Gestió Cultural de Catalunya

APDC- Associació de Professionals de la Dansa de Catalunya

ACPDC- Associació de Companyies Professionals de Dansa de Catalunya

CIATRE- Associació de Companyies de Teatre Professional de Catalunya